Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26351
Copyright: Admont, Benediktinerstift

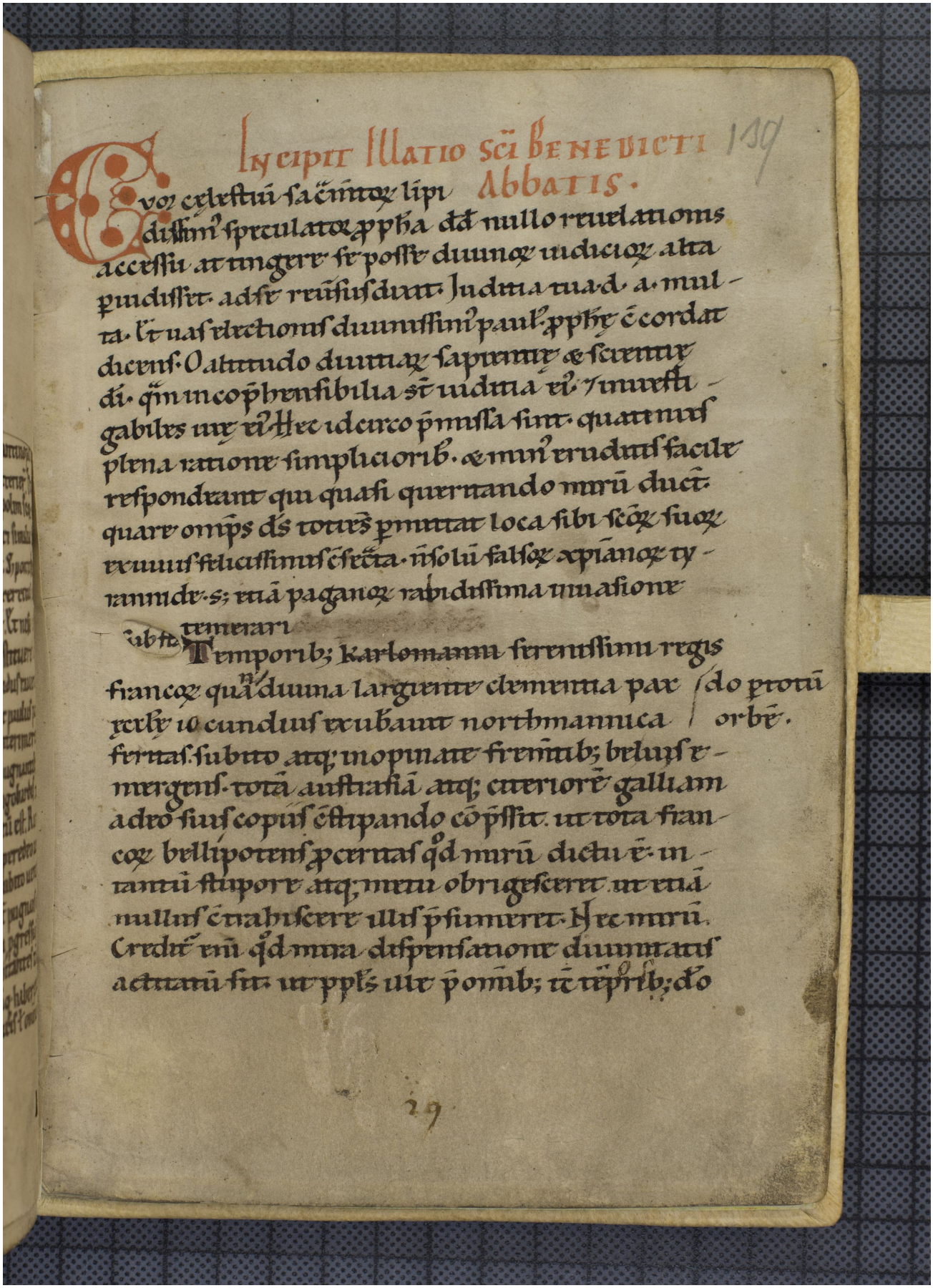

Incipit Illatio sci Benedicti Abbatis. 139

Quod celestiu sacrmq; lipidissim speculatorq; ppha dd nullo reuelationis accessu attingere se posse diuinq; iudicioq; alta praedixit. adse rursus dixit. Iudicia tua d. a. multa. et uas erectionis diuinissim paul. pphe concordat dicens. O altitudo diuitiarq; sapientiq; et scientiq; dei. qm incoprehensibilia st iudicia ei. et inuestigabiles uiq; ei. Hec idcirco pmissa sint. quatenus plena ratione simpliciorib. et min erudituis facile respondrant qui quasi quaerendo mirū ducti quare omps ds totes pmittat loca sibi sciq; suiq; reuuus felicissimus cstrcta. nisi solū falsiq; xpianiq; tyrannidis; ruā paganiq; rabidissima inuasione

subtemerari

Temporib; karlomanni serenissimi regis francoq; quādiuina largiente clementia pax ecclesiq; iocundius excubant northmannica feritas subito atq; inopinate fremitib; belusi emergens. totā austrasiā atq; cteriorē galliam adro suus copus cstipando cōpsit. ut tota francoq; bellipotens pceruas qd mirū dictu ē. in tantū stupore atq; metu obrigescere. ut ruā nullus cruabescere illus psumere. Hec mirū. Credite mihi qd mira dispensatione diuinitus actitatū sit. ut ppls ille pomib; et reprib; do

do protū orbē.